Șase ani de la marea apostazie propovăduită de apologeţii ecumenismului din BOR

„ Căci ***cel ce primește eretic, se supune vinei aceluia; iar cel ce se împărtășește cu cei ce nu sunt de împărtășit, neîmpărtășit se află, ca unul care dă peste cap Dreptarul Bisericii****”*. (*Epistola aghioriţilor către împăratul Mihail Paleologul* în *Eseu istoric al monahului Callistos Vlastos* [1896])

În ziua de 16 iunie, 2022 se împlinesc 6 ani de la marea apostazie, care a legalizat ecumenismul prin semnarea de către ierarhia BOR în frunte cu Patriarhul Daniel, a documentelor emise de sinodul tâlhăresc de la Kolymbari 2016. La bilanţul celor 6 ani de luptă după putere împotriva ecumenismului, constatăm că apostazia arhiereilor BOR în frunte cu Patriarhul Daniel – a depășit orice trădare criminală a Neamului Românesc Ortodox, fiind cea mai periculoasă și mai vicleană apostazie a unor arhierei, din ultima sută de ani.

Tot în această zi sărbătorim cu dragoste, evlavie şi înaltă cinstire pomenirea a 9 ani de la înălţarea la ceruri a sufletului Cuviosului Părinte Justin Pârvu, ctitor de mânăstiri şi aşezăminte monahale, iubitor de oameni și odihnitor de suflete, model de erou şi sfânt al neamului românesc, încă din timpul vieţii sale! Mărturisitor până la moarte în iadul temniţelor comuniste a înfruntat plin de curaj şi vitejie 17 ani teroarea bolşevico-evreiască, în temutele închisori de la Suceava, Văcăreşti, Jilava, Gherla, Periprava, Aiud, Baia Sprie.

În conștiința poporului român ortodox, Cuviosul Părinte Justin a rămas un aprig şi smerit Mărturisitor al Adevărului Hristos, căci el a primit „credinţa dată Sfinţilor, odată pentru totdeauna”. Aceasta l-a ajutat să lupte întreaga sa viaţă cu armele duhovnicești, alături de fraţii săi întru credință, cuget și simțire din temnițele şi lagărele de muncă bolşevice, în vremurile de prigoană ale Bisericii, şi după aceea, biruind răul ascuns în viclenele uneltele ale Satanei.

Smerenia desavârsită este ceea ce avea din plin Cuviosul Părinte Justin, înnoitor exemplar al vieţii monahale de obște şi mai ales vindecător de suferinţe şi boli trupești, ziditor şi trezvitor de conștiinţe întru frumuseţea de nedescris a

Ortodoxiei. Pentru toţi iubitorii de Hristos, el a rămas Marele Duhovnic care asculta cu răbdare şi dragoste nețărmurită, durerile şi suferințele de tot felul ale celor pe care i-a iubit necontenit, căutând prin sfaturi şi binecuvântari, să mângâie şi să aline pe toți cei năpăstuiți, îndrumându-i pe calea cea strâmtă a mântuirii.

Ne ascultă şi acum de la picioarele Tronului dumnezeesc, ca unul ce a câștigat cu prețul vieții sale, răbdând până la sfârșit, multă îndrăznire către dulcele Împărat Hristos, și mijlocește acum pentru noi, cei nevrednici, să primim încă de aici, Pacea şi Bucuria cea de Sus.

Profeția vasul ales al Domnului Hristos despre vremurile rele pe care le trăim:

„Globalizarea vine ca un buldozer care strivește totul înaintea lui. Și odată cu globalizarea, erezia ecumenismului, pofta pentru consum prostesc peste nevoie… Am aderat la Uniunea Europeană… Am zis cândva: intrarea în UE este ieșirea din Ortodoxie. Dar revin și zic: depinde de noi să nu lepădăm deodată credința. Că și o haină nu o dezbraci dintr-o mișcare, mai întâi scoți o mânecă, apoi cealaltă. Până atunci, s-ar putea ca poporul să se deștepte.

Dacă nu ne vom așeza genunchii la pocăință, dragii mei, nu vom reuși nimic. Dacă ne vom ruga însă cu râvnă, dacă ne vom osteni în rugăciune, Dumnezeu va face ca totul să fie posibil. Și toate aceste încercări, globalizare, ecumenism și cine știe

care altele, toate vor fi spulberate de forța rugăciunii”.[1]

Să ne învrednicească Cel Prea Înalt să avem parte de sfintele sale rugăciuni în tot timpul şi în tot locul! Amin

Marii Duhovnici ai neamului nostru ortodox, dintre care cei dintâi Cuvioşii Părinți Mărturisitori din temnițele comuniste, Justin Pârvu și Arsenie Papacioc, Părintele Gheorghe Calciu și-au exprimat public în nenumărate ocazii, dezaprobarea față de ecumenismul feroce în care s-au adâncit arhiereii de la cel mai înalt nivel al Bisericii noastre strămoșești. Dar cine i-a luat în seamă?

Deocamdată nici un Ierarh BOR nu a retractat nimic din ereticele documente semnate în Creta și mai mult decât atât, purtătorii de mitre aurite, proteiereii şi stareţii mânăstirilor, s-au grăbit să pună în practică hotărârile aşa zisului Sfânt şi Mare Sinod din Creta 2016. Cât despre problema spinoasă a ieșirii BOR din cadrul CMB, solicitată a fi discutată de către sinodul BOR, în urma hotărârilor votate unanim de participanții la sinaxele din Botoşani şi a cererilor adresate direct Patriarhului Daniel, ea nu a fost niciodată luată în discuţie la şedinţele sinodului BOR şi nu s-a primit din partea acestuia nici un răspuns până acum. Tăcere absolută!De-a lungul celor 6 ani care au trecut de la minciuno-sinodul de la Kolymbari, sub conducerea falsului patriarh Bartolomeu, în interiorul BOR au avut loc foarte multe acțiuni și manifestări ecumeniste, rugăciuni în comun cu ereticii, în timpul **Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creştinilor** desfașurată în prima lună a fiecărui an.

Dintre Patriarhiile tradiționale, numai la noi aplicarea hotărârilor semnate la Kolymbari, în care s-a legalizat ecumenismul drăcesc, s-a manifestat într-un mod atât de barbar și dramatic. De ce forțele răului s-au manifestat astfel numai în BOR, post-Creta?

Răspunsul la întrebare îl găsim în modul în care s-au comportat, conducătorii lumii ortodoxe față de documentele eretice sinodale cretane. Astfel reamintim că la minciuno-sinodul de la Kolymbari 2016:

– Patriarhiile rusă bulgară, georgiană și antiohiană nici măcar nu au participat;

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe din Georgia a afirmt, analizând documentele sinodului tâlhăresc din Creta în articolul 4: "**Documentele din Creta trebuia să reflecte învățătura Bisericii Ortodoxe, ceea ce nu este cazul acestor texte**".

În limbaj diplomatic bisericesc, ideea că aceste documente nu reflectă învățătura Bisericii Ortodoxe înseamnă că **ele sunt eretice**.

– Patriarhia sârbă a avut o poziție mult mai critică decât celelalte patriarhii (cu cei 17 arhierei care nu au semnat),

– Patriarhia Constantinopolului, vândută puterilor străine cu sediul în SUA, condusă de un ereziarh mason de grad 33, nu are prea mulți credincioși cărora trebuie să le dea socoteală.

– Patriarhia Ciprului are episcopii săi mărturisitori (Atanasie de Limassol, Neofit de Morfou, Nicolae de Amathus, Epifanie de Ledra, Porfirie de Neapolis, care nu au semnat)

– celelalte Biserici mici nu au avut astfel de probleme întrucât abia supraviețuiesc ca minoritate.

– singurul ierarh din Biserica Greciei care nu a semnat documentele cretane este ÎPSHierotheos de Nafpatkos, sfătuitorul de taină al Arhiepiscopului Ieronim, care a semnat recunoașterea autocefaliei schismaticei formațiuni din Ucraina înființată de ereziarhul Bartolomeu, în concordanță cu dorința inițiaților lojilor masonico-sionisto-globaliste.

Aceasta a fost perdeaua de fum sub care s-a manipulat atenția întregii Ortodoxii de la marele țel final al tâlhărescului sinod din Creta: realizarea noii religii mondiale, a unicului guvern mondial, care pregătește calea Antihristului care nu e nicidecum departe, ci este pe drum.

„Rogu-vă pe voi, prin numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca să grăiți la fel totdeauna și nu fie între voi schisme” (I Corinteni 1,10) *ca să păziți cu siguranță, ca pe o comoară bună, credința noastră cea adevărată și predată de Părinți, nimic adăugând, nimic scoțând. Căci nu am avut până acum o credință cu lipsuri, nici nu am avut nevoie de vreun sinod sau hotărâre de credință [oros], ca să aflăm ceva mai nou, noi, fiii și ucenicii Sinoadelor Ecumenice și ai Părinților care au luminat în acestea și între acestea”* (Sfântul Marcu Evghenicul – Opere vol. I, Editura Pateres 2009, pag 127).

În toți acesti ani s-a manifestat tot mai pregnant apostazia de la dreapta credință ortodoxă a arhiereilor BOR și disprețuirea autoritară a tuturor credincioșilor, prin:

– manipularea vicleană a conștiintei ortodocșilor de către marii arhierei ai BOR, prin implementarea treptată, fără zgomot pentru a nu apare reacții nepotrivite împotriva hotărârilor documentelor eretice cretane în viața Bisericii(ex.:Botezul a devenit valabil și prin turnare, nu doar prin întreita afundare)

Notăm că aceste documente aprobate la minciuno-sinodul din Creta2016, nu au fost prezentate și supuse discuției înainte sau după Marea Înșelare, credincioșilor de rând de către preoții din eparhii, cerință absolut obligatorie raportată la

importanța momentului în viața bisericii.

– comportamentul plin de afecțiune fraternă și prietenie nedisimulată al patriarhului și simbriașilor săi ierarhi, arătat ereticului papă Francisc în timpul vizitei sale în Romania în iunie 2019, amplu prezentat la vremea respectivă. El a continuat drumul trasat de predecesorii săi, Patriarhul Teoctist, care l-a primit cu fală și considerație frățească pe ereticul mason papa Ioan Paul al II-lea, Patriarhul mason Miron Cristea şi Patriarhul Iustinian Marina, cu largi şi fructuoase întâlniri ecumeniste la nivel înalt. Este vorba aici de o perfidă chemare la trădarea Ortodoxiei şi a lui Hristos, adresată sufletelor binecredincioase din BOR, supuse la o grea încercare duhovnicească, de către chiar Păstorii lor.

> *„Prințul Bisericii”, mitropolitul ecumenist Teofan, prezent în Piața Palatului Culturii la adorarea papei*

Mitropolitul Teofan al Moldovei și Bucovinei, care pretinde că nimic nu s-a întâmplat la Creta și că acolo s-a apărat Ortodoxia, stereotip emis la unison de către toți ceilalți arhierei ai sinodului BOR, a fost prezent la pelerinajul catolic organizat în onoarea papei. Ereticii niciodată nu se vor întoarce la Biserica lui Hristos, dacă îi întărim în convingerea că şi ei au Biserică şi Sfinte Taine, prin participarea noastră la rugăciunile în comun cu catolicii, luteranii şi protestanţii, fapte ce odihnesc pe aceştia în ereziile credinţelor lor. Limpede trebuie să fie pentru oricare dintre “ortodocşi” – ierarhi, preoţi, călugări, teologi sau mireni – ce se pleacă spre comuniunea cu ereticii, că se leapădă de Trupul Mistic al Bisericii lui Hristos, fapt pentru care aceştia se vor judeca laolaltă cu ereticii, alături de care s-au rugat şi împărtăşit(Doamne-fereşte!), dar mai ales se vor osândi pentru sminteala ce o arată celor neîntăriţi în credinţă.

Între încoronarea sa ca „prinț al Bisericii” în sinagoga din Iași și participarea ca „pelerin” la pelerinajul papist din Piața Palatului, Mitropolitul Teofan a găsit timp să târască prin tribunale și să asmută jandarmii, împotriva celor care au îndrăznit să afirme adevărul de credință în Biserica Ortodoxă de peste două mii de ani.(cei 257 de evlavioși ortodocși în frunte cu Părintele lor duhovnicesc-Preotul Ioan Ungureanu-parohia Schit Orășeni)

– ignorarea sfintelor canoane și a învățăturii Sfinților Părinți, cu zâmbetul pe buze

de către Mitropolitul Teofan și de către Mitropolitul Sofronie, pe care îl considerăm fost ierarh ortodox, actual trecut la greco-catolici printr-un act de simpatie reciproc consimțită.

-desconsiderarea și umilirea continuă a preoților lui Hristos, care au întrerupt pomenirea ierarhului căzut în erezie și a credincioșilor îngrădiți canonic de erezia propovăduită de acesta, unii alungați din biserici, cu ajutorul forțelor de ordine și a celor judecătorești (este cazul Părintelui Ioan Ungureanu), rămași efectiv în stradă, fără mijloacele necesare unui trai onest, pentru ei și familiile lor. Victoria finală a Părintelui Ioan Ungureanu şi a turmei sale binecredincioase asupra vrăjmasilor Bisericii Sale se datorează Harului Arhierului Hristos , care i-a acoperit pe cei care au continuat neabătuţi lupta întru mărturisirea Adevărului. Toate acestea au fost pe larg dezbătute prin relatările prezentate de domnul teolog Mihai Silviu Chirila şi Sfinţiţii Părinţi nepomenitori, Claudiu Buză, Vasile Ioviţă şi Cosmin Tripon. După 6 ani de luptă antiecumenistă dusă cu slabele noastre puteri, aduc prinos de recunoştinţă cu dragoste doamnelor Preotese, soţiei dl.teolog Mihai Silviu Chirilă, care au sprijinit cu devotament şi dăruire, lupta soţilor, ducând cu răbdare, multe, neştiute lupte, suferind în taină din dragoste pentru Hristos, a căror contribuţie a fost esenţială şi pe care Atotmilostivul Hristos o va răsplăti la vreme, înmiit, după slavită Voia Sa! Vrednice sunt aceste Mironosiţe ale Mântuitorului Hristos!

Pleroma ortodoxă îngrădită de erezie și Preoții care au întrerupt pomenirea ierarhului cu cuget ecumenist, au rămas în continuare în concepția mai marilor BOR, niște înșelați, rătăciți, schismatici, sectari, apelative răspândite și în conștiința unor creștini pomenitori.Împotriva noastră nu s-a pronunțat o excludere din Biserica Ortodoxă Română, noi am rămas in interiorul Bisericii, predaţi în întregime ascultării de poruncile lui Hristos-Dumnezeu, prin voinţă liberă hotărâţi să rămânem pe vecie „împreună cu Hristos, întru asemănarea Lui”-Sf.Cuvios Sofronie de la Essex

– arhiereii din Sinod în frunte cu patriarhul vremelnic îngăduit de Domnul la cârma BOR, au recurs la tăcere și indiferență, au ignorat cu dispreț totalitarist și bună știință, toate memoriile înaintate de către Preoții Mărturisitori ai Adevărului Hristos în colaborare directă cu domnul teolog Mihai Silviu Chirilă, de domnia sa personal și de nenumărații binecredincioși mireni, documente importante pentru întreaga Ortodoxie, care au rămas fără răspuns, până în ziua de astăzi. Semnalăm cu durere poziția ereziarhului Vincențiu Grifoni care în

cadrul predicii rostite după încheierea Sfintei Liturghii la Biserica Sfânta Treime-Urziceni(21 mai 2022) a proferat cuvinte de dispreț la adresa Părintelui nepomenitor Claudiu Buză, fost slujitor la această biserică, prin care spunea, citez , că „a mai trecut unul care s-a spânzurat ca un Iuda", „un eretic" căruia „nu-i va merge bine nici lui, nici celor ca el până la sfârșit".

„Să ne gândim că Dumnezeu l-a lăsat pe diavol tocmai pentru ca noi, cuprinşi de frică, în aşteptarea atacului duşmanului, să fim mereu cu multă luare-aminte şi cu mintea trează şi pentru ca să ne uşurăm ostenelile pentru virtute, cu nădejdea plăţii viitoare şi cu răsplata bunătăţilor celor veşnice. Pentru ce te minunezi că Dumnezeu l-a lăsat pe diavol purtător de grijă al mântuirii noastre? L-a lăsat tocmai pentru ca să ne trezească din trândăvia noastră, să ne fie temei de cununi(…). Dacă vrei să ştii, şi diavolul ne este de folos dacă ne folosim de el cum trebuie; ne aduce mari foloase şi câştigăm nu neînsemnate lucruri"[2].

Demersuri, memorii și petiții, adresate ierarhiei şi patriarhului BOR, articole care au promovat lupta antiecumenistă de-a lungul celor șase ani, au făcut parte din arsenalul luptei Preoților nepomenitori, a domnului teolog Mihai Silviu Chirilă și a binecredincioșilor care s-au îngrădit de erezia proferată de ierarhii BOR, dusă susținut cu curaj și dăruire, culminând cu a doua Sinaxă de la Botoșani din 1 mai 2019, a clericilor, monahilor și credincioșilor care au întrerupt pomenirea ierarhilor părtași ai adunării din Creta, după marea Sinaxă națională din iunie 2017, care s-a bucurat de o participare largă și oaspeți de excepție: Părintele Prof. Theodoros Zisis, și fiul acestuia, Părintele Serafim Zisis, monah al Mânăstirii Sfântul Sava din Ierusalim.

Reamintesc pe scurt, următoarelor documente care au facut obiectul Sinaxei de la Botoșani din 1 mai 2019:

„Un călduros salut a adresat grupul de părinți nepomenitori din Republica Moldova, care au fost alături de noi încă de pe vremea primei sinaxe de la Botoșani, din 2017. După câte o scurtă alocuțiune aparținând celor doi distinși oaspeți din Grecia, care și-au manifestat bucuria față de existența unor fortărețe ale Ortodoxiei în întreaga lume ortodoxă și au afirmat că, prin lupta antiecumenistă pe care o ducem în toate țările, din ce în ce mai multă lume începe să înțeleagă ce se întâmplă în Biserică și ia atitudine, au fost prezentate două referate, unul aparținând părintelui Theodoros, despre caracterul eretic al papalității, și al doilea al părintelui Serafim, despre perspectivele luptei

antiecumeniste în acest moment. Referatul Părintelui Theodoros a fost prezentat de către părintele Ioan Ungureanu, iar cel al părintelui Serafim, de către părintele Grigore Sanda.

Cuvântul doamnei doctor Gabriela Naghi a prefațat partea a doua a evenimentului, dedicată scrisorilor adresate conducerii Bisericii Ortodoxe Române, pe teme stringente legate de prezența ereziei ecumeniste în Biserica noastră și necesitatea imperioasă de a-i pune capăt. Domnia sa a prezentat în câteva cuvinte și activitatea siteului și revistei Mărturisirea Ortodoxă, care, la câteva luni de la înființare, au reușit să capteze atenția tuturor părților implicate în lupta antiecumenistă.

Au fost prezentate ulterior o serie de Documentele adresate Patriarhiei Române, care nu au primit nici un răspuns până acum:

– Prima scrisoare adresată sinodului BOR, a fost: *Biserica Ortodoxă Română nu are ce căuta în Consiliul Mondial al Ereziilor*. Ea se încheia cu o solicitare adresată ierarhiei de a renunța la ecumenism, de a retrage BOR din CMB și de a repune spiritualitatea și tradițiile ortodoxe în centrul trăirii adevăratei credințe. Petiția a fost citită de către Părintele Claudiu Buză, fiind semnată de aproape 250 de participanți.Menţionez că Pr. prof. dr. Ioan Sauca a devenit secretarul general în funcţie al Consiliului Mondial al Bisericilor (CMB), fiind primul român și al doilea ortodox (după profesorul grec Nikos Nissiotis), care ocupă o funcție înaltă la Institutul Ecumenic din Bossey și în cadrul CMB, motiv de mândrie sinceră ecumenistă la nivelul patriarhiei BOR.

– Cea de-a doua scrisoare, intitulată *Maica acestui neam este Biserica Ortodoxă Română,* prezintă coordonatele vizitei papei eretic Francisc în România, din perspectiva ortodoxă, și cere insistent Patriarhiei să ia o poziție corectă canonic față de acest eveniment și să refuze, după modelul Bisericii bulgare, să acorde binecuvântarea credincioșilor ortodocși pentru a participa la acest eveniment. Petiția a fost lecturată de către teologul Mihai-Silviu Chirilă, fiind semnată de 290 de participanți.

– A treia scrisoare, numită *Schisma din Ucraina este o altă formă de uniație!* demonstrează, cu argumente canonice, că recunoașterea autocefaliei "Bisericii Autocefale Ortodoxe Ucrainene" este un act schismatic, care îi atrage în schismă pe toți cei ce aderă la ea, fiind în plus o nouă formă de uniație. Documentul

solicita ierarhiei române nerecunoașterea schismei ucrainene și neintrarea în comuniune cu cei ce o promovează. Petiția a fost lecturată de Părintele Cosmin Tripon și a fost semnată de 240 de participanți la sinaxă.

– Ultima petiție citită în plenul sinaxei, numită *Credincioșii ortodocși nepomenitori au dreptul de a fi îngropați în cimitirele parohiale*, a fost un model de notificare pentru credincioșii nepomenitori care doresc să fie îngropați în cimitirele bisericești ortodoxe ale parohiilor de care aparțin. Notificarea reprezintă o dorință a credinciosului ortodox, care este recunoscută și apărată de lege și trebuie respectată și de către preot.

Întâlnirea s-a încheiat cu citirea de către Părintele Ioan Ungureanu, președintele de onoare al sinaxei, a unei declarații, prin care cei prezenți s-au delimitat de toate erorile adunărilor de la Roman, Satu Mare și Mestecăniș, de toate afirmațiile celor care batjocoresc lupta antiecumenistă a unor Biserici locale și episcopi mărturisitori, ale celor care neagă Tainele în bisericile care nu au întrerupt pomenirea. Declarația reafirmă dorința de a continua mărturisirea împotriva ereziei, în primul rând prin nepomenire, iar la cei ce nu au încă curajul sau pregătirea pentru acest pas, prin mărturisire publică, atenționând că atitudinea noastră nu îndeamnă pe nimeni la inactivitate și lipsă de atitudine față de erezie. Documentul a fost semnat de 257 de participanți”[3].

> *„Mărturisire spre Înviere. Trei ani de rezistență antiecumenistă în BOR”: Sinaxa interortodoxă Botoșani II, 1 mai 2019*

Marea bucurie oferită în dar de către Domnul Hristos la încheierea cu succes a lucrărilor sinaxei, care a necesitat foarte multă muncă și jertfă la nivel material, logistic și organizatoric, în care s-au implicat Părinții Mărturisitori, domnul teolog Mihai Silviu Chirilă și mulți binecredincioși s-a încercat a fi umbrită de o lovitură a bezbojnicilor virtuali, o conspirație tâlhărească a unor prefăcuți și vicleni asa-ziși mărturisitori, care în umbra anonimatului au vărsat veninul și otrava din prea plinul inimii lor.

Aceste persoane lipsite de bărbăție duhovnicească, pripășiți zilieri în slujba oricui, bârfitori de profesie, au dus zile în șir o acțiune concentrată pe bloguri, prin articole și discuții defăimătoare, obsesiv-mincinoase, prin atacuri directe la persoană, căutând cu nesaț descredibilizarea, umilirea, discreditarea și

persiflarea fraților noștri în Hristos din conducerea mișcarii antiecumeniste, în scopul de a o destabiliza definitiv. Acţiunea lor soldată cu un eșec răsunator nu a servit la nimic.

În perioada dintre cele două sinaxe care și-au îndeplinit fiecare în parte mesajul scontat, a avut loc cernerea și îndepărtarea din cadrul mișcării antiecumeniste a unor mici grupulețe extremist-schismatice tocmite de forțele ascunse ale răului deghizat sub masca ecumenismului feroce, să producă zdruncinarea din temelii a unității acestei mișcări bisericești de apărare a credinței ortodoxe, unice în istoria BOR.

Arsenalul acestor mercenari în sutană și a acoliților lor, cu sprijin din afară, a produs de la bun început o seamă de tulburări și dezbinări, neîncredere și înșelare prin vorbe grosolane, atacuri primitive la bunul renume al persoanei, centrate mai ales asupra personalității teologului mișcării antiecumeniste, domnul Mihai Silviu Chirilă și a Părintelui Mărturisitor Claudiu Buză.

Atacurile s-au concretizat în articole, discursuri, conferințe în orașele din aproape toată țara, finanțate de forțele potrivnice binelui, trădători școliți pentru misiuni de manipulare, atac și învrăjbire pentru distugerea, anihilarea și împrăștierea în cele patru zări, a conducătorilor mișcării antiecumeniste și a pleromei ortodoxe cea iubitoare de Hristos.

Loviturile sacadate declanșate în foc de voie de artileria răului, a dus la prăbușirea Mânăstirii Rădeni. Mânăstirea Schit Orășeni, a fost smulsă cu forța din brațele și inima iubitoare a Părintelui Ioan Ungureanu, și a credincioșilor din parohie, care au rămas strâns uniți în jurul Sfinției Sale, pentru apărarea Bisericii, izgoniți și umiliți fiind, dar niciodată înfrânți de către slugile simbriașe ale Mitropolitului Teofan.

„ Dacă îţi zic: „Loveşte-mă”, te înfricoşezi! Însă pe Stăpânul îl sfâşii şi nu te înfricoşezi? Ciopârţeşti membrele (trupului) Stăpânului, şi nu tremuri? Biserica este casa părintească! „Un trup şi un duh”. Vrei să te răzbuni pe mine? Opreşte-te la mine! De ce te răzbuni pe Hristos în locul meu? Mai mult: de ce loveşti cu călcâiul în ţepuşă?”[4]

O mică parte din credincioșii antiecumeniști nepregătiţi, insuficient căliţi în focul

luptei duhovniceşti, scârbiţi de atacurile lipsite de onestitate ale grupării minuscule extremist-schismatice, dezamăgiţi și debusolaţi de modul de evoluţie al încercărilor, s-au întors la bisericile de unde au venit, acceptând înfrângerea. Acesta a fost de altfel și scopul final al atacurilor concertate ale grupuleţului de tristă amintire. Reamintim că sancţionarea Preoţilor care au încetat pomenirea Ierarhului cu cuget ecumenist este un abuz dictatorial de putere din partea Ierarhiei, deoarece singura obligație din canonul 15 I-II Constantinopol este aceea de a nu pedepsi clericii care le întrerup pomenirea, pentru că s-au dovedit a fi eretici în cuget. Nu episcopul este izvorul Harului dumnezeesc, ci Marele Arhiereu Hristos, prin Duhul Sfânt. Este şi motivul pentru care Preoţii nepomenitori pot sluji Sfânta Liturghie fără Antimisul semnat de episcopul locului.

Așa cum am fost avertizaţi de nenumărate ori, în predicile pline de învăţături în Duh Sfânt ale Sfinţiei Sale, Părintele Mărturisitor Claudiu Buză, *„a te așeza confortabil în propria ta existenţă înseamnă a refuza darul lui Dumnezeu prin care se câștigă Împărăţia Cerurilor, luarea Crucii, și urmarea lui Hristos, prin care te întărești în Harul lui Dumnezeu. Aceasta nu numai în scopul egoist al propriei tale mântuiri, ci și pentru a veni în ajutorul aproapelui ca să ajungă la Mărturisire, la îngrădirea faţă de erezia propovaduită de arhiereii trădători ai Ortodoxiei*”.

Deasemeni de nenumărate ori, Sfinţia Sa Părintele Claudiu ne-a atenţionat „faţă de pericolul pe care îl prezintă pentru întreaga mișcare antiecumenistă, prezenţa unor persoane înzestrate cu calităţi, care s-au transformat într-un soi de justiţiari care pentru a-și satisface mândria și patima mâniei de care sunt stăpâniţi, în blogurile personale sau în ale celor cu același cuget extremist-schismatic, folosind un jargon ofensator pe măsură, atacă pe cei care au avut curajul să înfrunte pericolul pe care îl reprezintă infiltrarea ecumenismului satanic în viaţa Bisericii. Mărturisirea lor se reduce din păcate doar la folosirea canoanelor și versetelor din vieţile Sfinţilor Parinţi, cu care combat pe oricine, fără ca viaţa lor să fie o adevarată trăire în Hristos, prin cuget, simţire și mai ales fapte. Acest păcat este o hulă adusă Duhului Sfânt, chiar dacă recunosc sinodul din Creta, ca fiind tâlhăresc.”

Cu adâncă părere de rău între „formatorii de opinie” îmbrăcaţi în reverendă (în număr infim), parte din ei dotaţi cu o elocinţă, o memorie şi o inteligenţă remarcabilă, sunt şi cei, care susţin în continuare împărtăşirea cu Sfintele Taine în orice biserică sau mânăstire din cadrul BOR, chiar dacă critică din răsputeri

erezia arhiereilor şi preoţilor în problema pseudo-sinodului din Creta, a filopapismului manifestat la cel mai înalt nivel, şi a apostaziei mai marilor bisericii în timpul aşa zisei pandemii cu coranavirusul gripal.

Modul în care au fost înșelaţi credincioşii de către ecumeniştii reprezentanţi ai clerului monahal şi laic din BOR, și împiedicaţi să se îngrădească de erezia propovăduită de pseudo-arhiereii semnatari ai documentelor tâlhărescului sinod cretan, concordă întru totul cu părerea acestor „formatori de opinie" antiecumenistă, interpretând în manieră denaturată aplicarea canonului 15 I-II Constantinopol şi cuvintele dumnezeescului Hrisostom.

Astfel, s-a vehiculat ideea că al 15-lea Canon nu obligă pe nimeni la nepomenirea episcopului sau patriarhului său, nici chiar în caz de erezie, recomandând în toate situațiile așteptarea unei condamnări sinodale.

În orice condiții este preferabilă ascultarea și smerenia, chiar acuzațiile nedrepte, decât schisma, care nu are alt izvor decât pe diavolul, „cel care separă".

„Nimic nu poate irita mai mult pe Dumnezeu decât dezbinarea Bisericii! Chiar de am săvârşi mii de lucruri bune, noi cei care sfărâmăm pleroma bisericească nu suntem mai puţini vrednici de pedeapsă decât cei care au răstignit Trupul Său! Căci faptul acela a fost spre folosul lumii întregi, chiar dacă nu a fost făcut cu această intenţie, în vreme ce acesta [care face schisma] nu numai că nu aduce niciun folos, ci aduce multă vătămare […] Vătămarea aceasta nu este mai mică decât cea adusă de vrăjmaşii [Bisericii], ci cu mult mai mare, pentru că cea dintâi o face mai strălucită, pe când aceasta o face de ruşine în faţa vrăjmaşilor ei, când este luptată de proprii ei fii. Căci acest fapt li se pare [vrăjmaşilor] drept o mare dovadă de înşelare: ca cei care au fost născuţi şi crescuţi în Biserică şi au fost învăţaţi cu exactitate tainele ei cele negrăite, tocmai aceia să se întoarcă fără de veste şi să se pună în rândul vrăjmaşilor ei"[5].

Răspunsul în faţa acestei perfide şi viclene înșelări teologice îl oferă cu dreaptă-cugetare pe înţelesul tuturor, Părintele Mărturisitor Claudiu Buză:

„Textul părții a doua a Canonului ne spune că „despărțirea de comuniunea cu întâiul stătător" se face pentru „oarecare erezie" propovăduită în public nu pentru schismă. Schisma, ca și dezbinarea, sunt consecințe ale ereziei. Dacă mergem la hotărârile pseudo-sinodului de la Creta, din iunie 2016, putem vorbi de legiferarea sinodală a unei panerezii propusă spre receptare tuturor Bisericilor

Ortodoxe Locale. Patriarhia Română a luat „act cu apreciere” în legătură cu aceste hotărâri pe 29 octombrie 2016, apoi, în decembrie, a afirmat că BOR practică un „ecumenism lucid”, ca în cele din urmă să editeze și să distribuie („cu capul descoperit”) prin toate mănăstirile și parohiile din țară „Broșura Patriarhiei” despre „Sfântul și Marele Sinod” din Creta. Așadar, pentru a „izbăvi Biserica de schismă”, „dreptul și datoria” (după Arhid. Ioan Floca) clericului este de a întrerupe pomenirea. Lipsa acestei atitudini duce la „schismă și dezbinări”.[6]

„După roadele lor îi veţi cunoaşte. Au doară culeg oamenii struguri din spini sau smochine din mărăcini? Aşa că orice pom bun face roade bune, iar pomul rău face roade rele. Nu poate pom bun să facă roade rele, nici pom rău să facă roade bune. Iar orice pom care nu face roadă bună se taie şi se aruncă în foc” (Matei 7, 16-19).

Nu poţi fi un vrednic lucrător în via lui Hristos, dacă ai idei preconcepute sau te laşi influenţat de părerea unora sau altora, legată de evlavia oricăruia dintre noi faţă de Sfinţii Părinţi Martiri, Mucenici, Mărturisitori din temniţele comuniste, fenomen care a tulburat pacea dintre noi și care încă mai persistă..

Nu stă în puterea noastră, nu avem competenţa teologică, nu putem să-i jignim, fără a-l supăra pe Domnul Hristos, pe cei care au evlavie faţă de oricare dintre aceşti Cuvioşi Mărturisitori ai Dreptei Credinţe, a contesta viața, jertfa și opera lor, denigrându-i, răstălmăcind totul în viziune personală, căutând cu lupa, greșelile strecurate în cărţile și învăţăturile lor, în picturile zugrăvite în biserici, acuzându-i acum când sunt în Împărăţia Celui Prea Înalt de înșelare, rătăcire, sau erezie.

Este o abatere gravă de la etica şi morala ortodoxă, călcarea cu bună ştiinţă în picioare a dreptului aproapelui de a avea dragoste şi preţuire pentru cel considerat de el Sfânt, pe care o ştie doar Dumnezeu Cel Atotputernic şi cel considerat Sfânt.

Să-i consideri pe fraţii tăi întru Hristos, rătăciţi şi înşelaţi din acest motiv, creând astfel dezbinări şi tulburări în Biserică, este imaginea proprie rătăcitului, înşelatului, care deşi s-a îngrădit de erezie, nu a lucrat destul pentru despătimirea de poftă, mânie şi iuţime, crezând ca dreptatea este de partea sa, ceea ce a creat

o spărtură în scutul său de apărare împotriva duhurilor necurate care l-au luat în stăpânire, întunecându-i mintea şi discernământul.

Trăirea noastră în Hristos, îngrădiţi fiind de erezia satanicului ecumenism, de-a lungul celor şase ani, dincolo de impedimentele menţionate care ne-au călit voinţa, ne-au întărit puterea în nevoinţe, posturi, privegheri, şi dragostea faţă de vrăjmasi, ne-a ajutat sub supravegherea iubitoare a Părintelui Duhovnic, să câştigăm puţin din bunurile de mare preţ, bucuria şi pacea, nemaiîntâlnite de mulţi dintre noi, până la acest moment de mare cotitură în viaţa noastră duhovnicească.

În ultimii șase ani de zile, în parohia Schit Orăşeni se duce o luptă strigătoare la cer, cu intrigi și persecuţii din partea MMB, în care au primat orgoliul și ura desăvârșită de a distruge și a anihila pe cei 257 de evlavioși ortodocși în frunte cu Preotul lor, Părintele nepomenitor Ioan Ungureanu. Acești adevăraţi străjeri ai Ortodoxiei au refuzat de a accepta o Credinţă căldicică, scăldată în minciuna globalist-ecumenist-iubiristă, rămânând neclintiți în mărturisirea dreptei credințe.

Timp de șase ani de zile,binecredincioșii din „cetatea ortodoxă antiecumenistă de la Schit Orășeni, cum bine a numit-o un ilustru vizitator și împreună luptător dintr-o Biserică Ortodoxă soră”ţin piept cu vitejie uneltirilor, gâlcevilor, şicanelor de tot felul, chemărilor în justiție, din partea slujitorilor simbriaşi ai Mitropolitului Teofan.

S-a încearcat fără succes, îngenuncherea și abdicarea lor de la ţelurile înalte ale păstrării Adevărului predanisit de Sfinții Părinți ai Bisericii, acceptarea ereziilor otrăvitoare răspândite prin documentele minciuno-sinodului Creta2016. Evenimentele le cunoaşteți frățiile voastre, ele fiind amplu relatate de dl.teolog Mihai Silviu Chirila, participant activ implicat în lupta antiecumenistă dusa in „cetatea ortodoxă antiecumenistă de la Schit Orășeni”.

„Frați învrăjbiți împotriva fraților, părinți împotriva copiilor, consăteni împotriva consătenilor, oameni care și-au pierdut mântuirea făcând gesturi pe care nu le mai pot regreta din pricina sfârșitului natural al vieții lor, conștiințe cumpărate, servicii cumpărate de la oricine avea o cât de mică înrîurire asupra situației și vieții noastre, reprezintă o mică parte din arsenalul utilizat pentru a ne înfrânge voința și a ne determina să acceptăm starea de fapt din Biserică de la ora actuală”, spun fraţii noştri întru Hristos, cu durere şi amărăciune în scrisoarea

adresată Mitropolitului Teofan .[7]

Despre vremurile rele, pe care le trăim acum în care se pregătește venirea Antihristului, Cuviosul Părinte Justin Pârvu, prorocea într-o vreme, despre tulburările și înșelările pe care numai Bunul Dumnezeu le mai poate opri:

„Ei, prin ce-am trecut noi, dar prin ce-o să treceţi voi! Acele vremuri deja le-aţi început. Spre deosebire de alte vremuri, va îngădui Dumnezeu vrăjmaşului să se atingă şi de suflet; va fi mai mult o prigoană psihologică şi nu vă veţi putea ascunde nici în crăpăturile pământului. Nu este uşor, sunt vremuri foarte grele. Acum s-au înmulţit bolile psihice, organice, demonizările. Apoi nu erau atâtea construcţii, atâtea vite, atâta lume. Pe lângă acestea mai sunt şi ispitele supratehnicii, sistemele acestea extraordinar de ascuţite care pătrund până în a-ţi cunoaşte şi gândul. Şi, când ţi-a prins gândirea, aici este şi partea sufletească. Iar când a intrat pe firul acesta Satana, nu mai este deloc uşor. Este o luptă împotriva sufletului. Acum nu vezi ce fac? Dacă vrei să ai un serviciu mai bun, trebuie să te înscrii în loja masonică, să te lepezi de Iisus Hristos. Şi, iată, acestea toate sunt încercări şi ispite şi greutăţi care ne fură de la adevăratele ţeluri ale trăirii noastre. Acestea aduc la zero, viaţa duhovnicească.

Am ajuns la starea în care monahii s-au făcut precum mirenii, iar mirenii asemenea demonilor. Creştinătatea este foarte slăbită şi nu ştiu dacă se va mai îndrepta”[8]

Din luna martie 2020, odată cu instituirea stării de urgenţă, continuată ulterior cu starea de alertă(care a durat până în 8 martie 2022) , ca urmare a răspândirii aşa zisei plandemii cu covid 19, arhiereii BOR au acceptat toate hotărârile poliţieneşti ale slugilor statului totalitar antihristic. În această perioadă, Patriarhia BOR a acceptat închiderea bisericilor, interzicerea participării credincioşilor la slujbele bisericii, interzicerea participării acestora la slujba Învierii Domnului 2020. Înalta Ierarhie a acceptat aplicarea măsurilor de dezinfecţie totală a obiectelor de cult şi icoanelor, iar ulterior desfăşurarea slujbelor în afara lăcaşului de cult, purtarea măştii de protecţie de către credincioşi şi slujitori în interiorul bisericilor, distanţarea persoanelor 2m în timpul slujbelor, sărutarea Sfintelor Icoane prin intermediul unor protecţii de plexiglas, batjocorirea Sf. Taine ale Bisericii, batjocorirea sfintelor rânduieli de frica infectării cu virusul ucigaş.Tulburarea şi haosul mental indus până la starea de isterie generalizată din cauza spaimei, a fricii de moarte a cuprins lumea la nivel planetar, acestea fiind meşteşugirile celui

viclean, ale vrăjmaşului omenirii dornic să se războiască cu Împăratul Hristos şi să ia în stăpânire sufletele celor care deznădăjduiesc şi abandonează lupta. Mitropolitul Teodosie a fost singurul care s-a opus și al cărui glas s-a făcut auzit în tot acest timp în care oamenii au așteptat zadarnic un cuvânt bun, de întărire și mângâiere din partea Păstorilor lor.

Boala în sine nu este un semn al părăsirii sau absenţei harului dumnezeiesc prin care „tot sufletul viază”, nici o condamnare a lui Dumnezeu. După cum nici sănătatea fizică nu este o precondiţie a mântuirii. A concepe suferinţa ca semn al mâniei lui Dumnezeu înseamnă deznădejde pentru cel care suferă. Din punct de vedere duhovnicesc patul suferinţei nu e patul deznădejdii, căci acolo pacientul, robul lui Dumnezeu devenit penitent, aşteaptă vindecarea, salvarea din ghearele durerii şi neputinţei. Vindecarea este tocmai un eşec al puterilor răului care se împotrivesc voinţei lui Dumnezeu ca toţi să se tămăduiască, prin Iisus Hristos, „doctorul sufletelor şi al trupurilor”.

Vindecarea este un dar şi un simbol al Împărăţiei lui Dumnezeu.

Iată sfatul pentru vremurile tulburi ale Preacuviosului Părinte Justin, care veghează cu dragoste asupra întregului neam românesc ortodox necăjit:

„Pune mâna pe Biblie, ia viețile sfinților model. Prin cei slabi, măi, se dovedește puterea harului lui Dumnezeu, nu prin cei tari. Așa că stai liniștită, nu te teme! Creștinul n-are de ce să se teamă, dacă are pe Mântuitorul Hristos lângă el, Stăpân și Împărat, ostaș apărător, puternic și mergi cu El înainte. Să nu vă temeți de ce vă vor spune vouă, nu vă temeți deloc! Al Domnului este pământul și stăpânirea lui. Și noi suntem creștini, a noastră-i toată Împărăția și asta de pe pământ și cealaltă. Cu asta ne pregătim pentru cealaltă. Cum spune psalmistul: Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi. Dacă El mă paște, ce mă mai tem eu că n-o să am de mâncare mâine. Dă Dumnezeu la fiecare! Dragii mei, războiul acesta este într-adevăr unul anevoios, dar nu fără știința lui Dumnezeu. Creștinul nostru de azi trăiește niște vremuri grele, de neputință. Poate că niciodată nu a fost așa de neputincios creștinul cum este astăzi. Dar Dumnezeu e încă printre noi, dragii mei, și va fi până la sfârșitul veacului. (..)

Acum, putem spune, întreaga creștinătate este răstignită pe cruce. Un om care este pe cruce oare nu se simte slăbit? Oare să ne scoatem piroanele și să ne tămăduim rănile? Sau să răbdăm, rugându-ne Domnului pentru iertarea celor ce

ne prigonesc?”.[9]

Orice comunicat al BOR prin purtătorul ei de cuvânt, în această criză, trebuia să fie liber de orice compromis în fața oricăror cerințe ale slugilor Leviatanului, care încalcă flagrant drepturile omului, libertățile religioase și principiile de autonomie sacrosanctă a cultului religios, acordând putere de decizie acestora, asupra Sfintelor Taine ale Bisericii.

În nici un fel de situație, oricât de gravă ar fi, libertatea de conștiință nu poate fi restrânsă sau condiționată. Această pandemie cu un virus gripal venită de nu știu unde sau fabricată în laboratoarele inițiaților ocultei masonico-sionisto-globaliste este de fapt un război împotriva omenirii, un război împotriva lui Hristos.

Arhiereii trădători ai Ortodoxiei la Creta, au încercat prin acceptarea condițiilor impuse de slugile atee ale cezarului, să minimalizeze Sfânta Euharistie, care este motivul însuși al Liturghiei și inima Bisericii.

Fără Sfântul Potir, fără Hristos nu există Biserică! Nu este de înțeles atitudinea pseudo ierarhiei lașă și înrobită care are nevoie de consultări la nivel pan-ortodox, cu privire la modul de distribuire a Sfintei Împărtășanii credincioșilor – încercare nereușită de a fugi de responsabilitatea asumării unei atitudini ferme în acord cu învățătura de neschimbat a Bisericii. Cum au acceptat preoții, masca pe față înaintea Împăratului Hristos?

Cum au încuviințat preoții sa fie primiți la slujbe doar un anumit număr de persoane, cu programare, în funcție de spațiul pe care îl are la dispoziție biserica, respectând cei 8 metri pătrați de izolare între persoanele prezente cu mască?Am asistat fără putere de acceptare și înțelegere la o nouă trădare a Ortodoxiei de către ierarhia BOR după minciuno-sinodul Creta2016.

De ce s- luat in considerare opinia liber-cugetătorilor neo-marxişti, care au susţinut cu îndârjire infectarea credincioşilor prin folosirea unei singure linguriţe de împărtăşanie, făcând o propagandă deşănţată pentru interzicerea acestei Sfintei Taine în forma hotărâtă de binecuvântații Părinți ai Bisericii?

De frica îmbolnăvirii cu virusul gripal, arhiereii au consimţit ca liturghia să fie descralizată, transformată într-un spectacol televizat. Au fost propuse tot felul de modalități blasfemiatoare de administrare a Sfintelor Taine, de către slugile vândute ale cesarului, adevărate sacrilegii, sub presiunea ateilor neo-marxiști:

linguriţe de unică folosinţă, înmuierea Sfântului Trup în Sfântul Sânge cu mâna, dezinfectări permanente ale mai multor linguriţe de împărtăşanie şi ştergare de unică folosinţă etc. Patriarhia BOR, a hotărât să aştepte o reglementare la nivel pan-ortodox pentru a se putea stabili modalitatea de împărtăşire a credincioşilor.

A accepta folosirea mai multor linguriţe pentru împărtăşire, pentru a-i menaja pe cei mai slabi în credinţă, însemnă mai degrabă a le spori mereu susceptibilitatea în ceea ce priveşte posibilitatea îmbolnăvirii lor prin împărtăşire şi a rămânerii lor mereu în acealtă lipsă a credinţei. De asemenea, pentru cei credincioşi – care niciodată nu şi-au pus problema îmbolnăvirii lor prin împărtăşirea cu aceiaşi linguriţă – această practică devine smintitoare sau chiar poate introduce în inima lor îndoiala în privinţa realităţii împărtăşirii cu Trupul şi Sângele Mântuitorului.

Prin urmare, atingerea linguriţei de buzele noastre, ni-L dăruieşte pe Hristos în chip euharistic, ori aceasta trebuie să genereze bucurie în inimile noastre şi dorinţa neîncetată de a ne împărtăşi, în nici un caz teama de îmbolnăvire cu indiferent ce boală, oricât de contagioasă şi mortală ar fi.

Linguriţa simbolizează mai întâi cleştele cu care serafimul din viziunea proroculuiIsaia (VI, 6-7) a luat cărbunele de foc, punându-l, din porunca Domnului, în gura proorocului, ca semn al curăţirii lui de păcate şi al misiunii sale profetice. Acest cărbune ceresc închipuie însă pe Hristos cel euharistic, de care ne împărtăşim în cadrul Sfintei Liturghii.

Linguriţa o închipuie însă şi pe Maica Domnului, care a purtat în pântecele ei Pâinea cea cerească. Într-o astfel de accepţiune, linguriţa care poartă în ea Sfântul Trup şi Sânge al Domnului, este o închipuire simbolică a Maicii Preacurate, care L-a purtat în pântecele ei, pe Hristos, Mântuitorul lumii[10].

Transformarea pâinii și a vinului în Trupul și Sângele lui Hristos este cea mai mare minune de pe pământ. Sfinții Părinți ai Bisericii au văzut-o ca Izvorul puterii împotriva demonilor, Pâinea vieții, Izvorul Vieții Veșnice, Medicina Nemuririi, Antidotul împotriva morții.

Sfântul Chiril al Alexandriei explică acest lucru mai detaliat:

„Trupul lui Hristos este sfânt și are puterea de a învinge orice boală. A fost și este Sfânt, nu numai ca și carne cu puterile Sale naturale, ci ca și Templul Logosului divin interior, care sfințește trupul Său cu Duhul Său. Astfel Hristos dă viață fiicei

capului sinagogii nu numai prin porunca Sa atotputernică, ci și prin atingerea de ea cu Trupul Lui” (Αναστασίου, Doctrina Patrum, σ. 129, 131-32).

În primul secol creștin, Sfântul Iustin Martirul și Filosoful, un savant al epocii sale și un mare mărturisitor care a preferat să moară decât să se lepede de Hristos, a numit Sfânta Euharistie „medicament al nemuririi”. De frica unei boli, fugim de izvorul vieții și de Viața însăși, atunci când știm că Dumnezeiasca Euharistie vindecă trupul și sufletul?!

De aceea, atunci când ne aflăm în faţa Sfintei Împărtășanii, să ne predăm cu dragoste și credință tare îndurării și iertarii lui Dumnezeu și să-L rugăm să restaureze în noi harurile Sale și să ne păzească de toată boala, de calamități și de toate ispitirile Satanei și ale duhurilor văzute și nevăzute ale întunericului.

Dragostea de Dumnezeu și de aproapele va deveni de neînțeles pentru mulți. Viața va fi, în general, golită de sens și teribil de tristă. Și va deveni ieftină. Marea problemă a zilelor noastre nu este numai slăbirea credinței în Dumnezeu, ci și ignorarea existenței inițiaților lojilor masonico-sionisto -globaliste, slugile vrajmașului omenirii. La ordinul lor s-a initiat o vastă acțiune de DISCIPLINARE, la nivel global Este vorba de disciplinarea coordonată a 3/4 din planetă, care a stat acasă în carantină, în izolare, cu masca pe figură oriunde în locuri închise sau în aer liber.

A ține sechestrați la domiciliu oamenii, a-i lipsi de drepturi și libertăți fundamentale și a-i determina să fie obedienți cu astfel de măsuri de excepție – luate la scară planetară, este un fenomen fără precedent. Celelalte pandemii din istorie, infinit mai letale decât aceasta, nu au beneficiat nici pe departe de un asemenea complex economic politico-mediatic-medical capabil să oprească efectiv lumea pe loc. Nu pot să nu mă gândesc că această vastă operațiune de disciplinare este făcută PENTRU ceva, are o anumită finalitate, ce este legată intim de modul în care va arăta lumea nouă post-covid și, mai ales, regimul puterii ce va urma. Pentru cei care vor sări în sus ca arși că fac teoria conspirației le pot spune să stea liniștiți ca și până acum, în special creştinii prostiți de-a valma de arhiereii trădători ai Ortodoxiei la Creta, care amețiți de suflul hidrei ecumeniste nu mai sunt capabili să reacționeze în nici un fel, într-o stare de autovictimizare şi ascultare oarbă față de cei care nu sunt păstori, ci lupi îmbrăcați în piei de oaie.

Mitropoliții ecumeniști afirmă sus și tare în predicile care inundă spațiul ortodox că nu există persecuție; ei acuză pe cei care au altă părere, de neascultare, păcat grav; și de conspiraționism care sunt demne de a fi introduse în ghidurile de spovedanie. Desigur, această atitudine e însoțită de o perfectă aliniere la toate deciziile autorităților antihristice.

Unde sunt acum izoletele total ineficiente, plătite nu se știe din ce bani, dar dispărute ca prin magie, unde sunt măștile, dezinfectantele, produsele sanitare și echipamentele medicale de protecție cu care s-a făcut comerț ilicit, sacii negri în care erau învelite cadavrele dezbrăcate ale celor presupus uciși de covid 19, milioanele de doze de vaccin expirate deja prin depozite, țepușe date de greii milionari de carton, recidiviști în cursele înșelării poporului năucit și disperat ? Zeci de mii de oameni rămași fără serviciu și pâine, pentru că au refuzat vaccinarea, sistemul sanitar prăbușit în agonie, învățământul compromis total, economia la pământ, în urma plandemiei covid19, născocită de mințile bolnave ale slujitorilor satanei, corupția întregului sistem politico-economic și social, hoția generalizată. Iar ce este mai dureros, la trădarea de neam și Țară a guvernanților antihristici a aderat Ierarhia sinodală în frunte cu Patriarhul BOR, care s-a autocondamnat, printr-o rușinoasă și nedemnă obedință.

Spune Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul:

„De aceea spun, să nu se piardă nimeni cu firea. Să-şi păstreze sângele rece şi să-i lucreze mintea. Pentru că de nu-i lucrează mintea, chiar şi dintr-o simplă prostie poate trăda. Orice s-ar întâmpla, trebuie să te rogi, să te gândeşti şi să acţionezi. Cel mai bine este ca să încerci să înfrunţi o situaţie grea într-un mod duhovnicesc. Astăzi însă, lipsesc amândouă vitejiile. Nu există nici vitejie duhovnicească, care se naşte din sfinţenie şi îndrăzneală către Dumnezeu, pentru a înfrunta o greutate în mod duhovnicesc, nici vitejie firească nu există, ca să nu se înfricoşeze cineva în vreo primejdie. Trebuie ca cineva să aibă multă sfinţenie ca să frâneze un rău mare. Altfel, pe ce se va sprijini?”[11]

Atotbunul Dumnezeu să dăruiască tuturor prin mijlocirile Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor Prietenilor Săi, Sfinţii, curaj, discernământ și rezistenţă în faţa ispitelor care vin din toate părţile.

Să ne amintim vorbele pline de Har dumnezeesc ale vasului ales al Domnului Hristos, Mitropolitul Longhin, rostite cu trei luni înainte de minciuno-sinodul din

Creta 2016:

„Noi știm numai o Biserică pe care ne-a lăsat-o Iisus Hristos, Domnul nostru și aceasta este Una Sfântă Biserică, Apostolicească și Sobornicească și drept măritoarea credință cu care vrem să ne întoarcem la scumpul nostru Mântuitor în veșnicie. Aceasta este Biserica pe care nici porțile iadului nu o pot sfărâma(Matei 16, 18), al Cărei Cap este Hristos.

Nu recunoaștem alte zise biserici surori, identice și nici relațiile Bisericii ortodoxe cu cealaltă lume creștină. Da, iubim pe toți și pe toată lumea de pe pământ, pentru că toți suntem făptura lui Dumnezeu și de aceea iubim și îi chemăm pe toți să se întoarcă la adevărata credință mântuitoare ortodoxă pe care a lăsat-o Domnul Iisus Hristos și care este una și El a răscumpărat-o cu Sfânt sângele Său și nu cu ecumenismul blestemat, care este înainte mergător antihristului și dorește să distrugă din temelii pe Una Sfânta, Sobornicească și Apostolească Biserică a lui Hristos.”

„Acest sinod mare sfânt panortodox este cel mai viclean, tâlhăresc, cel mai mincinos pe care eu și credincioșii mei niciodată nu-l vom recunoaște.”

Cetăţenia noastră este în cer, de aceea trecători fiind în această viaţă vremelnică cu frumuseţile ei deșarte, să folosim timpul rămas, pentru a ne umple sufletele de dorinţa arzătoare pentru ţinutul ceresc, lăsându-ne conduși de voia lui Dumnezeu către adevărata noastră țară, adică Împărăţia Cerurilor-Ierusalimul Ceresc.

Acolo, „*Soarele dreptăţii va străluci de şapte ori mai mult, iar luna va scânteia de două ori mai mult decât soarele care străluceşte acum; stelele vor fi asemenea soarelui nostru… Toate vor fi mai presus de cuvânt, ca unele ce vor întrece toată gândirea, iar fiind spirituale şi dumnezeieşti, se vor uni cu cele inteligibile şi se vor face un alt rai inteligibil şi un Ierusalim ceresc*”[13]

Trebuie să rămânem nemişcaţi în credinţa noastră, căci numai atunci Îl avem pe Dumnezeu împreună lucrător cu noi. Şi când Dumnezeu este cu noi, nimeni nu poate fi împotriva noastră. Trebuie să apărăm Ortodoxia după puterea dăruită fiecăruia prin Harul Mângâietorului, căci altfel pierdem drumul care duce la mântuire şi spre întâlnirea în veşnicie cu Atotbunul Domn Iisus Hristos.

Amin

Dr. Gabriela Naghi

12 iunie 2022 Pogorârea Sfântului Duh

[1]*Interviu cu Părintele Justin Pârvu, realizat de Monahia Fotini, 3 aprilie 2013, apărut în numărul 28 al revistei ATITUDINI*

[2] Sfântul Ioan Gură de Aur*, Omilii la Facere*, omilia XXIII, VI, în Părinţi şi Scriitori Biseri-ceşti (1987), vol. 21, p. 283

[3] *„Mărturisire spre Înviere. Trei ani de rezistență antiecumenistă în BOR*": Sinaxa interortodoxă Botoșani II, 1 mai 2019

[4] https://doxologia.ro/biblioteca/omilia-11-catre-efeseni-sfantului-ioan-gura-de-aur-fragment

[5] Sf. Ioan Gură de Aur, *Omilii la Epistola către Efeseni*, 11, PG 62, 85)

[6] https://www.marturisireaortodoxa.ro/intreruperea-pomenirii-pentru-erezie-preintampina-schisma-si-dezbinarea-in-biserica/

[7] 257 de credincioși ortodocși din Schit Orășeni îi cer mitropolitului Teofan să le respecte dreptul câștigat în instanță de a fi membri ai parohiei, a folosi bunurile acesteia și a primi slujbe religioase conforme conștiinței lor antiecumeniste

[8]https://www.atitudini.com/2020/04/parintele-justin-un-profet-nemincinos-solutia-parintelui-justin-pentru-vremuri-de-prigoana-de-monahia-fotini/#comment-11247

[9]https://www.atitudini.com/2009/03/parintele-justin-intreaga-crestinatate-este-rastignita-pe-cruce/

[10] Pseudo-Sofronie, *Tâlcuire liturgică*, cap. V, traducere de Pr. Prof. N. Petrescu, în rev. „Mitropolia Olteniei", 1960, nr. 5-6, p. 360

[11]Sfântul Paisie Aghioritul *"Cuvinte duhovnicești", Vol. 2, Trezvie duhovnicească*, trad. de Ieroschim. Ștefan Nuțescu, ediția a II-a, Ed. Evanghelismos, București, 2011, pag. 243-246.

[12]Simpozionul «SFÂNTUL ȘI MARELE SINOD» Mare pregătire, fără rezultate , organizat de Sfintele Mitropolii ale Gortinei și Megalopoleos, Glifada, Chitira, Pireu și Sinaxa Clericilor și a Monahilor la Stadionul ” Pace și prietenie”, Sala „Melina Mercuri” Pireu. Miercuri, 23 martie 2016, orele 9-22.

[13]Sfântul Simeon Noul Teolog, *Discursuri teologice şi etice*, Editura Deisis, Sibiu, 2001, p. 122